

КАЛИНКА И ДЕТЕ.

„Хей, калинке свѣтлоока,
Съ тънки, шарени крила,
Не отлитай нависоко,
Тукъ на прѣста ми ела!

Ризата ми вечъ е кжса
И сукманя увехтя,
А престилката се скжса,
Седемъ крѣпки има тя.

Моля ти се, донеси ми
Дълга риза, новъ сукманъ,
Две престилки ясно-сини,
Златовезанъ скжпъ коланъ.

Не забравяй чехли шити
И за шията герданъ —
Некъ сукманътъ е съ ширити,
А герданътъ отъ мерджанъ.“

Гледатъ тази животинка
Съ радостъ детскитѣ очи;
Своитѣ крилца калинка
Сбрала, слуша и мълчи.

Калина-Малина.